

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 13CoP/90/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123205332
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2123205332.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Ilavského a sudkýň JUDr. Janky Benkovičovej a JUDr. Táne Šefčíkovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa A. B., narodeného XX.XX.XXXX, zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, dieťa rodičov, matky A. B., narodenej XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom B. XXX a otca A. A. B., narodeného XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom B. XXX, zastúpeným JUDr. Mgr. Luciou Pričovou, advokátkou so sídlom Strážovská 4, Banská Bystrica, o zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia a o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č.k. 38P/43/2023-18 zo dňa 13.07.2023, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

1. Uznesením, napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal dočasnej striedavej osobnej starostlivosti rodičov, zamietol.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou ustanovení § 324 ods. 1, 325 ods. 1, § 326 ods. 1 a 2, § 367 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), a § 2 ods. 1 a 2, § 367 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z., Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) a § 36 ods. 1, § 28 ods. 1 a 2, § 24 ods. 3 až 5 zákona č. 36/2005 Z.z., zákon o rodine (ďalej len „ZoR“) a vecne tým, že nebola osvedčená potreba nariadenia neodkladného opatrenia požadovaného otcom maloletého.

3. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že maloletý pochádza z partnerského vzťahu jeho rodičov. Rodičovské práva a povinnosti k maloletému neboli dosiaľ upravené rozhodnutím súdu. Rodičia maloletého žili v partnerskom vzťahu, ktorý sa rozpadol a matka sa spolu s maloletým odsťahovala zo spoločnej domácnosti. Rodičia sa aktuálne dohodli na striedavej osobnej starostlivosti o maloletého, a táto sa aj realizuje. Otec žiada nariadiť neodkladné opatrenie z dôvodu, že chce mať zachované rovnocenné právo na výchovu maloletého. Komunikácia s matkou prebieha na nutnej úrovni i keď je miestami vyhrotená a sťažená. Otec navrhol, aby súd nariadil neodkladné opatrenie tak, že otec bude realizovať osobnú starostlivosť o maloletého od nedele nepárneho týždňa od 18:00 hod. do nedele párneho týždňa do 18:00 hod. a matka bude realizovať osobnú starostlivosť o maloletého od nedele párneho týždňa od 18:00 hod. do nedele nepárneho týždňa do 18:00 hod. Každý z rodičov bude v čase realizácie osobnej starostlivosti zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok. Prevzatie a odovzdanie maloletého by v zmysle neodkladného opatrenia realizoval otec pred vchodom do bytového domu matky. Každý z rodičov by bol zaviazaný odovzdávať maloletého do osobnej starostlivosti druhého rodiča s potrebnými osobnými vecami a taktiež by bol zaviazaný riadne pripraviť maloletého na starostlivosť druhého rodiča. Otec nežiadal neodkladným opatrením určiť výživné.

4. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že v danom prípade nie je dôvodné nariadovať neodkladné opatrenie tak, ako to vo svojom návrhu žiada otec. Súd prvej inštancie poučil o účele neodkladného opatrenia a uzavrel, že nateraz otec žiadnym spôsobom neosvedčil potrebu nariadenia neodkladného opatrenia. Otec síce tvrdí, že sa s matkou nedohodli na úprave rodičovských práv a povinností a že ich komunikácia s matkou je sťažaná a vyhrotená, ale zároveň uvádza, že maloletý je v ich striedavej osobnej starostlivosti. Vzhľadom k tomu, že aj otec zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletého nevznikla potreba dočasne upravovať formu starostlivosti rodičov o maloletého neodkladným opatrením. Maloletý tak má zachovaný vzťah k oboj rodičom, a teda aj otec má vytvorené podmienky na to, aby sa mohol podieľať na jeho výchove a aby boli zachované rovnaké a rovnocenné práva a povinnosti oboch rodičov. Súd prvej inštancie záverom tiež poučil, že zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej, keďže konkrétna úprava práv a povinností rodičov k maloletému bude výsledkom dokazovania v konaní vo veci samej.

5. Proti tomuto uzneseniu v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie otec. Otec namieta, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP, § 62 ods. 1 CMP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Otec tiež považuje odôvodnenie napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie za nepostačujúce a nepresvedčivé. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil, že nie je daný dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia. Otec má právo rovnocenne s matkou sa podieľať na výchove, výžive a kreovaní maloletého. Má právo na zachovanie citových väzieb s maloletým. Avšak je nútený sa prispôbovať návrhom matky, bez predchádzajúcej rozumnej komunikácie s ňou a bez predchádzajúcej dohody. Uviedol, že naďalej prebieha striedavá osobná starostlivosť. Neodkladným opatrením by sa tak určili pravidlá a rodičia by si tak vedeli zariadiť čas. Otec má s maloletým veľmi pekný vzťah, maloletý sa naňho vždy teší. Otec žiada, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie a vyhovel jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

6. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka tak, že sa stotožňuje s uznesením súdu prvej inštancie. O maloletého sa starajú spoločne s jeho otcom a vždy sa vedeli dohodnúť. Matka uviedla, že nikdy nebránila otcovi v starostlivosti o maloletého, pretože si uvedomuje, že je to potrebné pre rozvoj maloletého. Na striedavej osobnej starostlivosti sa s otcom dohodli počas leta. Zdôraznila, že k jej realizácii je potrebná vhodná komunikácia. Matka sa vyjadrila, že ak by otec požiadal o komunikáciu ohľadne striedavej starostlivosti, bola by ochotná pristúpiť k úprave tak, aby to bolo v čo najlepšom záujme maloletého.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CMP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné, uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

8. Predmetom konania je návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd nariadil dočasné zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, vrátane zastupovania maloletého a spravovania jeho majetku počas výkonu osobnej starostlivosti, a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

9. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie dôvodnosti odvolania otca voči uzneseniu súdu prvej inštancie, keďže jeho návrh súd prvej inštancie zamietol. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia.

10. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Podľa § 329 ods. 1 až 3 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci.

13. V zmysle čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

14. Podľa článku 5 ZoR záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadnia najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvoma rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami i využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

15. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa, táto zásada je vyjadrená aj v § 28 ods. 1 a 2 ZoR. Dieťa má teda zákonom garantované právo byť vychovávané oboma rodičmi, a to aj v prípade, ak rodičia spolu nežijú. Aj rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do starostlivosti, má preto právo v primeranom rozsahu podieľať sa na výchove maloletého dieťaťa, osobne sa o dieťa starať a budovať citové a rodinné väzby s ním, nakoľko stále zostáva rodičom so všetkými právami a povinnosťami z tohto vzťahu vyplývajúcimi. Prvoradým hľadiskom akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí musí však byť záujem dieťaťa (čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa).

16. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie konštatuje, že nie sú splnené zákonné dôvody pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle otcovho návrhu, keď nebolo zistené ohrozenie práv maloletého, ktoré by vyžadovalo autoritatívny neodkladný zásah súdu. Vzhľadom k uvedenému sa odvolací súd stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, pričom nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže dať za pravdu odvolateľovi.

17. Zákonná úprava konania o neodkladných opatreniach vyžaduje na nariadenie neodkladného opatrenia ako formy procesnej ochrany vo veciach starostlivosti súdu o maloletých zásadne potrebu bezodkladne upraviť pomery účastníkov. Osobitnej povahy tohto procesného inštitútu zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie, keď súd spravidla rozhodne bez výsluchu a vyjadrenia účastníkov a bez nariadenia pojednávania. Naliehavý charakter konania o neodkladnom opatrení neumožňuje, aby sa vo veci vykonávalo rozsiahle dokazovanie tak ako v riadnom konaní, preto sa iba osvedčuje, či sú splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie (por. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.11.2012, sp. zn. 6 M Cdo 5/2012).

Spravidla to znamená, že súd vychádza zo skutkových tvrdení navrhovateľa, ktoré posudzuje v súvislosti s dostupnými dôkazmi z hľadiska ich pravdepodobnosti. Nariadenie neodkladného opatrenia v každom prípade vyžaduje splnenie podmienky, že je tu potreba bezodkladne upraviť pomery.

18. Súd prvej inštancie stručne a výstižne uviedol dôvody špecifikované v odseku 4 tohto rozhodnutia, pre ktoré nebolo možné vyhovieť návrhu otca na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti neodkladným opatrením. Odvolací súd teda odkazuje na odôvodnenie odvolaním napadnutého uznesenia. Otec v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého uznesenia. Aj v odvolaní otec uviedol, že maloletý je v striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Preto ním požadované rovnocenné právo rodiča podieľať sa na výchove maloletého, právo zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok je zachované. Účelom neodkladného opatrenia nie je len dočasne upraviť pomery účastníkov, a to do doby, keď o výchove dieťaťa bude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení zákona o rodine. Ďalšou nevyhnutnou podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je potreba ochrany práv maloletého dieťaťa v situáciách, keď sú jeho práva zjavne ohrozené alebo ak maloletému dieťaťu hrozí závažná ujma. Žiadne takéto okolnosti otec neosvedčil. Námietky otca, a teda, že rodičia spolu nežijú a doposiaľ neuzatvorili rodičovskú dohodu o úprave práv a povinností je opodstatnená pre konanie vo veci samej, v ktorom súd prvej inštancie schválil dohodu rodičov o úprave práv a povinností alebo o týchto ich právach rozhodne autoritatívne. Odvolací súd však v zhode so súdom prvej inštancie nevyhliadol žiadne ohrozenie práv maloletého dieťaťa, ktorý má zabezpečenú výchovu zo strany oboch rodičov, keďže je v ich striedavej osobnej starostlivosti.

19. Odvolací súd týmto dáva do pozornosti otca ochotu vyjadrenú matkou dohodnúť sa s ním na úprave práv a povinností vo vzťahu k maloletému, pokiaľ prejaví záujem o komunikáciu s ňou v tejto veci. Kedykoľvek v priebehu konania vo veci samej môžu rodičia predložiť svoju rodičovskú dohodu na schválenie súdom prvej inštancie. V zmysle § 24 ods. 5 ZoR, súd aj pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

20. Keďže zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia neboli splnené, odvolaciemu súdu tak nezostávalo iné, než vecne správne rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 a 2 CSP.

21. O náhrade trov odvolacieho konania bude rozhodnuté v rozhodnutí, ktorým sa toto konanie bude končiť (§ 52 – 58 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP).

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).